

H O T Ă R Ă R E A nr. 1-76/2026
cu privire la examinarea contestației înaintate de Constantin Pădurean
împotriva hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr.3-62/2025 din 15.07.2025
emisă în privința procurorului Alexandr Cornea

05 martie 2026

municipiul Chișinău

Examinând în ședință deschisă, în procedură scrisă, contestația înaintată de Constantin Pădurean împotriva hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr.3-62/2025 din 15.07.2025, audiind informația prezentată de către doamna Rodica Ciobanu, Consiliul Superior al Procurorilor–

C O N S T A T Ă :

La data de 14.03.2025, domnul Constantin Pădurean, a sesizat Consiliul Superior al Procurorilor, pe faptul pretinselor abateri disciplinare comise de către procurorul din cadrul Procuraturii municipiului Chișinău, Alexandr Cornea.

Conform competenței, sesizarea menționată a fost redirecționată Inspecției procurorilor, pentru verificarea aspectelor invocate de petiționar.

Prin decizia din 10.04.2025 Inspecției procurorilor a dispus încetarea procedurii disciplinare în privința procurorului Alexandr Cornea, din motivul lipsei temeiurilor de tragere la răspundere disciplinară.

La data de 25.04.2025, Constantin Pădurean a depus la Colegiul de disciplină și etică o contestație împotriva deciziei Inspecției procurorilor din 10.04.2025 și a solicitat admiterea acesteia, cu aplicarea unei sancțiuni disciplinare procurorului Alexandr Cornea.

Prin Hotărârea nr.3-62/2025 din 15.07.2025, Colegiul de disciplină și etică a respins contestația depusă de Constantin Pădurean împotriva deciziei Inspecției procurorilor din 10.04.2025, privind încetarea procedurii disciplinare în privința procurorului în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Principal, Alexandr Cornea.

Nefiind de acord cu soluția Colegiului de disciplină și etică, la data de 21.07.2025, Constantin Pădurean a contestat-o la Consiliul Superior al Procurorilor.

În continuare, Consiliul Superior al Procurorilor va examina în mod detaliat circumstanțele invocate de autorul sesizării, prin analiza aspectelor semnalate în decizia Inspecției procurorilor, urmând ca, în final, să se expună asupra temeiniciei contestației înaintate împotriva Hotărârii Colegiului de disciplină și etică.

I. Circumstanțele reflectate în sesizarea cu privire la fapta ce poate constitui abatere disciplinară

Prin sesizarea depusă, autorul acesteia, Constantin Pădurean, a solicitat examinarea de către Colegiul de disciplină și etică de pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor a acțiunilor întreprinse de procurorul în Procuratura municipiului Chișinău, Oficiul Principal, Alexandr Cornea, în cadrul cauzei penale nr. xxxxxxxxxx, considerându-le susceptibile de a constitui abateri disciplinare.

Potrivit celor invocate în sesizare, prin ordonanțele de punere sub învinuire din 5 martie 2024, 12 noiembrie 2024 și 12 decembrie 2024, procurorul Alexandr Cornea, în temeiul prevederilor art. 52 alin. (1) pct. 23), art. 255 și art. 281–283 din Codul de procedură penală, a dispus punerea sub învinuire a lui Xxxxxxxx Xxxx Xxxxxxxx

pentru săvârșirea infracțiunii de escrocherie, prevăzută de art. 42 alin. (5) raportat la art. 190 alin. (6) din Codul penal.

Autorul sesizării a susținut că, în calitate de xxxxxxxx, a solicitat procurorului explicarea conținutului și a temeiurilor juridice ale învinuirii formulate prin ordonanța de punere sub învinuire din 12 decembrie 2024, invocând dreptul său de a fi informat în mod clar și detaliat asupra naturii și cauzei acuzației aduse, precum și dreptul de a dispune de timpul și înlesnirile necesare pregătirii apărării, în conformitate cu prevederile art. 65–66 din Codul de procedură penală și art. 6 §3 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

În argumentarea cererii sale, petiționarul a indicat că ordonanța de punere sub învinuire din 12 decembrie 2024 ar conține [...], în special în ceea ce privește aplicarea art. 42 din Codul penal privind participanții la infracțiune. Potrivit acestuia, actul de învinuire ar face trimitere la participarea la infracțiune „împreună și de comun acord cu alte persoane”, însă fără a fi indicat alineatul corespunzător al normei și fără a fi precizată calitatea procesual-penală atribuită învinuitului (autor, organizator, instigator sau complice).

În aceste condiții, autorul sesizării a solicitat procurorului explicarea modului de aplicare a art. 42 din Codul penal și clarificarea rolului atribuit învinuitului în cadrul pretinsei activități infracționale, considerând că o asemenea clarificare este necesară pentru asigurarea respectării principiului preciziei în formularea învinuirii și pentru garantarea efectivă a dreptului la apărare.

Potrivit celor invocate, prin ordonanța din 18 februarie 2025, procurorul Alexandr Cornea a respins cererea privind explicarea actului de învinuire, motivând că legislația procesual-penală nu ar prevedea expres o asemenea obligație. Autorul sesizării a apreciat această soluție ca fiind nelegală și formalistă, susținând că prin respingerea cererii [...].

În continuare, Constantin Pădurean a contestat ordonanța procurorului din 18 februarie 2025 la procurorul ierarhic superior, solicitând anularea acesteia și obligarea procurorului de caz să ofere explicațiile solicitate cu privire la calificarea juridică a faptelor imputate. Totodată, acesta a invocat că lipsa unui răspuns motivat din partea procurorului ierarhic superior ar constitui o încălcare a dreptului său la un proces echitabil, garantat de art. 6 §1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

În opinia autorului sesizării, acțiunile procurorului Alexandr Cornea ar fi fost întreprinse cu ignorarea prevederilor legii procesual-penale și ar fi condus la încălcarea dreptului învinuitului de a fi informat în mod clar asupra acuzației formulate, ceea ce ar putea constitui o abatere disciplinară.

În temeiul art. 45 alin. (1) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură, sesizarea menționată a fost transmisă, conform competenței, Inspecției procurorilor, pentru examinarea conduitei procurorului indicat, prin prisma criticilor formulate de către petiționar.

II. Circumstanțe stabilite în cadrul verificării sesizării disciplinare de către Inspecția procurorilor

Prin decizia din 10.04.2025, Inspecția procurorilor a dispus încetarea procedurii disciplinare în privința procurorului în Procuratura mun. Chișinău, Alexandr Cornea, pe motivul lipsei temeiului de tragere la răspundere disciplinară.

Pentru a se pronunța asupra sesizării, Inspecția procurorilor a reținut că cauza penală nr. xxxxxxxxxxxx a fost disjunsă la data de 24.01.2025 din materialele cauzei penale nr. xxxxxxxxxxxx, pornită de Centrul Național Anticorupție la 20.11.2023, în temeiul bănuielii rezonabile privind săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (6) din Codul penal.

În cadrul acestei cauze, la data de 05.03.2024, în temeiul art. 281 și art. 282 din Codul de procedură penală, procurorul în Procuratura municipiului Chișinău, Oficiul Principal, Alexandr Cornea, l-a pus sub învinuire pe Xxxxxxx Xxxxxx pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (5) raportat la art. 190 alin. (6) din Codul penal. În aceeași cauză penală, la aceeași dată și ulterior, au fost puși sub învinuire și alți figuranți.

Ulterior, la data de 12.12.2024, în temeiul art. 283 din Codul de procedură penală, procurorul Alexandr Cornea a emis o ordonanță de punere sub învinuire completată în privința lui Xxxxxx Xxxxxx, în care a reținut săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 42 și art. 190 alin. (6) din Codul penal. Actul procedural a fost adus la cunoștința învinuitului în prezența apărătorului Xxxx Xxxx, fiind comunicate drepturile și obligațiile prevăzute de art. 66 din Codul de procedură penală, precum și înmănată copia ordonanței, fapt confirmat prin semnăturile învinuitului și ale apărătorului.

La data de 17.12.2024, avocatul Xxxx Xxxx, acționând în interesele lui Xxxxxxx Xxxxxxxxxx, a depus la Procuratura municipiului Chișinău o cerere prin care a solicitat explicarea învinuirii formulate prin ordonanța de punere sub învinuire din 12.12.2024. Prin ordonanța procurorului Alexandr Cornea din 30.12.2024, cererea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Ulterior, la 15.01.2025, în temeiul art. 299¹–299² din Codul de procedură penală, avocatul Xxxx Xxxx a contestat această soluție la procurorul ierarhic superior, solicitând anularea ordonanței din 30.12.2024. Prin ordonanța adjunctului interimar al procurorului-șef al Procuraturii municipiului Chișinău, Aurel Burlacu, din 22.01.2025, plângerea a fost respinsă ca neîntemeiată. În motivarea soluției s-a reținut că ordonanța de punere sub învinuire a fost adusă la cunoștința învinuitului în prezența apărătorului, iar legislația procesual-penală nu prevede o procedură distinctă de explicare în scris a actului de punere sub învinuire, chestiunile invocate de apărare urmând a fi examinate în cadrul procedurii contradictorii după finalizarea urmăririi penale.

În continuare, la 24.01.2025, în vederea finalizării urmăririi penale, cauza penală a fost disjunsă într-o procedură separată, fiindu-i atribuit numărul xxxxxxxxxxxx.

La data de 17.02.2025, avocatul Xxxx Xxxx a depus o nouă cerere, solicitând repetat explicarea ordonanței de punere sub învinuire din 12.12.2024. Prin ordonanța procurorului Alexandr Cornea din 18.02.2025, această cerere a fost respinsă ca neîntemeiată. Soluția a fost contestată de apărare, iar prin ordonanța adjunctului interimar al procurorului-șef al Procuraturii municipiului Chișinău, Aurel Burlacu, din 28.02.2025, plângerea a fost respinsă integral.

În urma verificării sesizării și a materialului probatoriu administrat, inclusiv prin examinarea actelor procedurale adoptate în cadrul urmăririi penale, Inspecția procurorilor a constatat că acțiunea procesuală de înaintare a învinuirii a fost efectuată cu respectarea prevederilor Codului de procedură penală, de către procurorul competent, în prezența apărătorului, cu explicarea drepturilor și obligațiilor învinuitului și cu înmânarea copieii ordonanței.

Totodată, Inspecția procurorilor a reținut că partea apărării nu a contestat modalitatea de efectuare sau legalitatea acțiunii procesuale de înaintare a învinuirii, iar cererile privind explicarea învinuirii au fost examinate atât de procurorul de caz, cât și de procurorul ierarhic superior prin acte procedurale motivate, adoptate sub forma ordonanțelor, cu indicarea termenului și modalității de contestare.

În acest context, Inspecția procurorilor a menționat că legislația procesual-penală prevede obligația procurorului de a explica verbal esența învinuirii în momentul aducerii la cunoștință a ordonanței de punere sub învinuire, însă nu instituie o procedură distinctă de explicare ulterioară, în scris, a acesteia. În speță, ordonanța de punere sub învinuire din 12.12.2024 a fost adusă la cunoștința lui XXXXXXXX XXXXXXXX în prezența apărătorului, fiind explicată esența învinuirii, fapt confirmat prin semnăturile aplicate pe actul procedural.

De asemenea, Inspecția procurorilor a constatat că ordonanțele procurorului Alexandr Cornea din 30.12.2024 și 18.02.2025 conțin elemente de motivare raportate la cadrul normativ aplicabil și la jurisprudența relevantă, iar soluțiile adoptate nu pot fi calificate drept arbitrare. Totodată, a fost reținut faptul că procurorul are posibilitatea de a completa sau concretiza acuzația pe parcursul procesului penal, în funcție de evoluția urmăririi penale și de tactica investigării.

Prin urmare, Inspecția procurorilor a concluzionat că acțiunile procurorului Alexandr Cornea nu relevă îndeplinirea necorespunzătoare a atribuțiilor de serviciu și nu întrunesc elementele constitutive ale unei abateri disciplinare.

Nefiind de acord cu soluția adoptată, la data de 29.04.2025, Constantin Pădurean a depus contestație împotriva deciziei Inspecției procurorilor, solicitând anularea acesteia, admiterea sesizării și constatarea comiterii unor abateri disciplinare de către procurorul Alexandr Cornea și procurorul ierarhic superior Aurel Burlacu. Contestatarul a invocat că Inspecția procurorilor nu ar fi verificat în mod complet circumstanțele invocate și nu ar fi întreprins toate măsurile necesare pentru stabilirea existenței elementelor constitutive ale abaterii disciplinare.

III. Constatările Colegiului de disciplină și etică

Prin Hotărârea nr. 3-62/2025 din 15.07.2025, Colegiul de disciplină și etică a respins contestația depusă de Constantin Pădurean împotriva deciziei Inspecției procurorilor din 10.04.2025, prin care a fost dispusă încetarea procedurii disciplinare în privința procurorului în Procuratura municipiului Chișinău, Alexandr Cornea.

În motivarea soluției adoptate, Colegiul a reținut că în acțiunile procurorului Alexandr Cornea nu au fost identificate temeuri rezonabile care să indice comiterea unei abateri disciplinare pasibile de angajarea răspunderii disciplinare potrivit Legii nr. 3/2016 cu privire la Procuratură, acesta acționând în limitele competenței profesionale și cu respectarea cadrului normativ aplicabil.

Colegiul a subliniat că, potrivit legislației procesual-penale, în momentul aducerii la cunoștință a ordonanței de punere sub învinuire, procurorul are obligația de a explica verbal persoanei învinuite esența învinuirii reflectate în actul procedural și de a-i propune să facă declarații în sensul învinuirii aduse. Totodată, normele legislației procesual-penale nu prevăd o procedură distinctă sau suplimentară de explicare a învinuirii în afara acestui cadru procedural, motiv pentru care Colegiul a apreciat ca neîntemeiată poziția petentului privind existența unei asemenea obligații legale.

În acest context, Colegiul de disciplină și etică a reținut că, la data de 12.12.2024, ordonanța de punere sub învinuire a fost adusă la cunoștința lui XXXXXXXX

XXXXXXXXXX în prezența apărătorului său, avocatul XXXX XXXX, fiind explicat și conținutul acesteia, fapt confirmat prin semnăturile învinuitului și ale apărătorului aplicate pe actul procedural. Astfel, Colegiul a constatat că au fost respectate drepturile procesuale ale persoanei învinuite, inclusiv dreptul de a fi informată cu privire la faptele care îi sunt imputate.

Totodată, Colegiul a apreciat critic alegațiile petentului privind pretinsa încălcare gravă a legii, reținând că procurorul vizat și-a exercitat atribuțiile în baza principiilor legalității, imparțialității, integrității și independenței procesuale, care, potrivit art. 3 alin. (4) din Legea cu privire la Procuratură, îi conferă posibilitatea de a adopta în mod independent decizii procesuale în cauzele aflate în gestiunea sa. În aceste condiții, circumstanțele invocate de petent nu pot constitui temei pentru angajarea răspunderii disciplinare a procurorului.

Prin urmare, în urma examinării contestației, Colegiul de disciplină și etică a concluzionat că aceasta este neîntemeiată și a dispus respingerea ei.

IV. Circumstanțele și motivele expuse în contestație

La data de 21.07.2025, în corespondența instituțională a Consiliului Superior al Procurorilor a fost înregistrată contestația înaintată de Constantin Pădurean împotriva Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-62/2025 din 15.07.2025, prin care se solicită casarea acesteia, admiterea sesizării și constatarea comiterii abaterilor disciplinare de către procurorul Alexandr Cornea și procurorul ierarhic superior, Aurel Burlacu, cu sancționarea acestora, ca urmare a încălcării intenționate a legislației.

În contestația depusă, Constantin Pădurean subliniază că hotărârea Colegiului de disciplină și etică din 15.07.2025, a fost emisă contrar prevederilor legale, fără o motivare corespunzătoare, iar procedura aplicată a fost una strict formală, ceea ce face hotărârea inadmisibilă.

În acest sens, autorul contestației a invocat caracterul formalist și ilegal al hotărârii Colegiului, care nu a indicat temeiul și motivul legal și factologic de respingere a fiecărei dintre alegațiile expuse în sesizare și în contestația împotriva deciziei Inspecției procurorilor.

În continuare, petiționarul a expus raționamente similare celor menționate în sesizarea inițială și contestația înaintată împotriva deciziei Inspecției procurorilor de încetare a procedurii disciplinare.

V. Procedura în cadrul Consiliului Superior al Procurorilor

Potrivit Regulamentului cu privire la organizarea și funcționarea Consiliului Superior al Procurorilor, act instituțional aprobat prin Hotărârea nr.1-420/2025 din 11.12.2025, contestațiile împotriva deciziilor Inspecției procurorilor de încetare a procedurii disciplinare sau de respingere a sesizării ca vădit neîntemeiată, menținute de Colegiul de disciplină și etică, sunt soluționate de Consiliul Superior al Procurorilor în procedură scrisă, în baza actelor existente în dosarul procedurii disciplinare și a eventualelor probe suplimentare depuse până la data ședinței în care se examinează contestația respectivă, fără citarea părților, cu respectarea dreptului acestora de a fi informate și de a prezenta, într-un termen stabilit, poziții scrise și probe suplimentare, iar Inspecția procurorilor are obligația de a înainta o referință asupra contestației.

Respectiv, părțile au fost informate despre examinarea contestației în procedură scrisă și li s-a acordat un termen, până la ședința Consiliului, pentru depunerea probelor suplimentare.

Contestatarul Constantin Pădurean nu a prezentat Consiliului probe noi.

Procurorul Alexandr Cornea a depus o cerere prin care a solicitat respingerea contestației depusă împotriva hotărârii nr.3-62/2025 din 15.07.2025, subliniind că își menține poziția reflectată în referința prezentată în cadrul Colegiului de disciplină și etică.

Inspectorul din cadrul Inspecției procurorilor, Iurie Caraman a prezentat o referință în care a susținut temeinicia deciziei de încetarea a procedurii disciplinare.

Totodată, a menționat că contestația lui Pădurean Constantin împotriva hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-62/2025 din 15.07.2025 este una sterilă și nu conține careva argumente care să răstoarne temeinicia soluției adoptate, precum și temeinicia deciziei Inspecției procurorilor de încetare a procedurii disciplinare în privința procurorului Alexandr Cornea

Drept urmare, în lipsa unor argumente de natură să anuleze Hotărârea Colegiului de disciplină și etică, inspectorul a solicitat respingerea contestației formulate de Constantin Pădurean.

VI. Motivarea soluției Consiliului Superior al Procurorilor

Analizând hotărârea contestată și materialele procedurii disciplinare prin prisma criticilor formulate de către Constantin Pădurean, ținând cont de argumentele prezentate de către inspectorul din cadrul Inspecției procurorilor, Iurie Caraman, precum și de prevederile legale incidente, Consiliul Superior al Procurorilor constată că soluția dispusă de Colegiul de disciplină și etică urmează a fi menținută, cu respingerea contestației, ca fiind neîntemeiată.

Pentru susținerea concluziei formulate, vor fi prezentate în continuare raționamentele de fapt și de drept care au fundamentat decizia Consiliului Superior al Procurorilor în această cauză.

Pe această dimensiune, Consiliul Superior al Procurorilor consemnează că, în esență, contestația formulată împotriva Hotărârii Colegiului de disciplină și etică, reprezintă o reiterare a criticilor deja exprimate în sesizarea inițială și în contestația formulată împotriva deciziei Inspecției procurorilor. Aceasta nu aduce elemente noi sau circumstanțe suplimentare care să justifice revizuirea concluziilor deja adoptate și să fundamenteze o soluție diferită.

De altfel, exprimarea unui dezacord subiectiv față de soluția adoptată, în sine, nu poate constitui un temei legal pentru a considera hotărârea neîntemeiată ori lipsită de legalitate.

În context, Consiliul reține că Inspecția procurorilor și Colegiul de disciplină și etică au făcut clarificările necesare și dezbătut aspectele invocate de petiționar în sesizarea și, respectiv, contestația înaintate, oferind explicații clare, pertinente și susținute de probe existente la dosar. În consecință, nu s-a constatat în acțiunile procurorului vizat existența unor manifestări de rea-credință la investigarea cauzei și în adoptarea soluțiilor procesuale.

Sub acest aspect, Consiliul notează că potrivit jurisprudenței CtEDO, instanțele naționale nu au obligația de a răspunde detaliat fiecărui argument al părților, mai ales dacă acesta este invocat în mod repetat. Extinderea obligației de motivare depinde de caracterul deciziei și de circumstanțele cauzei. În cazul în care instanța supremă refuză admiterea unei contestații pe motiv că nu sunt întrunite temeiurile legale, o motivare succintă poate fi suficientă pentru respectarea cerințelor art. 6 din Convenție (*Bachowski v. Polonia*, 2.10.2010).

În egală măsură, în concepția Curții Europene, art. 6 § 1 nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (cauza Van de Hurk v. Olanda, nr. 16034/90 din 19 aprilie 1994, Immeubles Groupe Kosser v. Franța, nr. 38748/97 din 9 martie 1999).

În aceeași ordine de idei, Consiliul Superior al Procurorilor reiterează că, pentru a fi angajată răspunderea disciplinară a unui procuror, este necesară întrunirea cumulativă a condițiilor generale referitoare la faptă, vinovăție și legătura de cauzalitate între fapta ilicită și rezultatul produs, iar în absența oricăruia dintre aceste elemente, nu se poate dispune aplicarea vreunei sancțiuni disciplinare.

În acest sens, pot atrage răspunderea disciplinară numai erorile săvârșite în mod intenționat, cu abuzul deliberat sau, fără îndoială, cu neglijență repetată sau gravă ar trebui să se soldeze cu acțiuni disciplinare și sancțiuni, fapt care, însă, în cazul examinat nu își găsește confirmare obiectivă.

De altfel, existența unei abateri disciplinare în comportamentul procurorului trebuie să fie bine fundamentată, să conțină aprecieri juridice temeinice și să explice tangența cu circumstanțele particulare ale situației descrise, deoarece în caz contrar riscă să fie irelevante și să golească de conținut contestația, care trebuie să fie susținută printr-o argumentare convingătoare.

Este important de menționat că, în speță, petiționarul invocă dezacordul cu activitatea decizional-procesuală a procurorului Alexandr Cornea la investigarea cauzei penale în care are statut de învinuit.

În acest sens, Consiliul notează că trebuie făcută distincție între *încălcarea normelor de procedură, ca greșeală ce poate fi cenzurată pe calea controlului ierarhic superior și, respectiv, de către judecătorul de instrucție/instanța de judecată, și pe de altă parte, nerespectarea normelor de procedură, în context disciplinar.*

Sub aspectul aprecierilor de drept notăm că, activitatea procesual-penală a procurorului poate fi supusă exclusiv controlului realizat de către procurorul ierarhic superior și, ulterior, controlului judecătoresc. O altă formă de control al activității procurorului este interzisă și ar echivala cu o imixtiune în activitatea acestuia.

Raționamentele respective sunt statuate, corespunzător, în art.299¹ din Codul de procedură penală și în art.313 din același cod.

Prin urmare, actele/soluțiile emise de procuror în cadrul exercitării urmăririi penale, cât și pretinsele acțiuni care afectează drepturile și libertățile constituționale ale persoanelor, urmează a fi supuse controlului ierarhic superior sau controlului judecătoresc, prin prisma art.313 Cod procedură penală.

În aceeași linie de argumentare, Consiliul reține că, Constantin Pădurean și-a realizat dreptul său la un recurs efectiv, în contextul controlului ierarhic superior, astfel încât:

- la 15.01.2025, sub nr.xxx, în Procuratura municipiului Chișinău, Oficiul Principal, în ordinea prevederilor art.299¹-299² Cod de procedură penală, a fost înregistrată plângerea avocatului Xxx Xxx, depusă în interesele învinuitului XXXXXXXX XXXXXXXX prin care a solicitat anularea ordonanței procurorului Alexandr Cornea din 30.12.2024, de respingere a cererii privind explicarea ordonanței de punere sub învinuire completată din 12.12.2024;

- la 25.02.2025 în Procuratura municipiului Chișinău, Oficiul Principal, spre examinare conform competenței în ordinea prevederilor art.299¹-299² Cod de procedură penală, a fost înregistrată plângerea avocatului Xxx Xxx, depusă în

interesele lui XXXXXXXX XXXXXXXX, prin care a solicitat anularea ordonanței procurorului în Procuratura municipiului Chișinău, Oficiul Principal, Alexandr Cornea din 18.02.2025, cu obligarea procurorului să explice ordonanța de punere sub învinuire din 12.12.2024.

Drept urmare, asupra plângerilor înaintate în temeiul art. 299¹ din Codul de procedură penală s-a pronunțat adjunctul interimar al procurorului-șef al Procuraturii municipiului Chișinău, Aurel Burlacu, prin ordonanțele din 22.01.2025 și, respectiv, din 28.02.2025, examinând criticile formulate în mod complet și obiectiv.

În acest context, Consiliul notează că, simplul dezacord al unei părți cu soluțiile procurorului, nu poate constitui o formă de încălcare admisă prin intenție probată sau neglijență gravă cu atingerea unui grad de severitate, pentru aprecierea încadrării unei abateri disciplinare și sancționarea procurorului.

Pe această dimensiune, Consiliul Superior al Procurorilor reiterează că, atunci când se pune în discuție modul în care un procuror a interpretat și a aplicat o normă materială sau procesuală, este necesară o precauție deosebită, pentru a nu diminua valoarea principiului de liberă apreciere a probelor, care recunoaște în subsidiar elementul „propriei convingeri” și reprezintă o garanție a independenței procurorului.

În acest sens, este relevantă și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, întrucât Curtea subliniază constant că, imparțialitatea judecătorului/procurorului se apreciază atât conform unei abordări subiective, care ia în considerare convingerile personale sau interesele într-o cauză, cât și conform unui test obiectiv, care stabilește dacă judecătorul/procurorul a oferit garanții suficiente pentru a exclude vreo îndoială motivată din acest punct de vedere (*cauza Demicoli v. Malta, nr. 13057/87, hotărâre din 27 august 1991, §40*).

Astfel, Consiliul conchide că materialul probator administrat atât în faza controlului de serviciu realizat de către Inspekția procurorilor, cât și în procesul examinării nemijlocite de către Colegiul de disciplină și etică, denotă cu certitudine că nu sunt întrunite toate elementele unei abateri disciplinare și anume că acțiunile procurorului vizat ar constitui abateri disciplinare, contrar prevederilor art.38 din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură.

Având în vedere argumentele expuse, Consiliul Superior al Procurorilor constată că procedura disciplinară a fost desfășurată în conformitate cu legea, iar petentului i-au fost explicate motivele respingerii sesizării și contestațiilor depuse, drept urmare, contestația formulată împotriva Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-62/2025 din 15.07.2025, urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

Pornind de la raționamentele expuse *supra*, urmare a exprimării votului de către membrii Consiliului Superior al Procurorilor prezenți la ședință, cu 0 voturi „pro admiterii” și 8 voturi „contra admiterii”, în temeiul art.37, art.70 alin. (1) lit. f), art.77, art. 86 alin.(3) lit. a) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură; Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea Consiliului Superior al Procurorilor, Consiliul Superior al Procurorilor-

H O T Ă R Ă Ș T E:

1. A respinge ca neîntemeiată contestația înaintată de Constantin Pădurean, cu menținerea Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-62/2025 din 15.07.2025.

2. Hotărârea se publică pe pagina web oficială a Consiliului Superior al Procurorilor, *www.csp.md*, directoriul *Hotărâri*.

3. Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor poate fi contestată la Curtea Supremă de Justiție de orice persoană vătămată într-un drept al său într-un termen de 10 zile lucrătoare de la data la care hotărârea vizată i-a fost comunicată.

**Președintele interimar al
Consiliului Superior al Procurorilor**

semnat

Eduard PANEA